

MINDSZENTI LAP

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 4 Korona
Fél évre 2 Korona
Negyed évre 1 Korona

VEGYES TARTALMU HETILAP MEGJELEN VASÁRNAP.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓ HIVATAL

Weisz Ignác nyomdájában, hová a lap szellemi részét illető közlemények, előfizetési- és hirdetési díjak küldendők.

HIRDETÉSEKET

nyilt-téri közleményeket a kiadó hivatal jutányos ár mellett közöl

A választáshoz.

Altalános a panasz, hogy a Mezőfik és Bokányiék kis tábora mindig nagyobb tért hódít még a csongrád-megyei józan gondolkozású nép között is.

Jellemző a csongrád-megyei népre, hogy nagyon könnyen felül egyes nép-ámitónak.

És míg a más vidéki népet el lehet ugyan bolondítani, de csak egyszer, addig a mi népünk itt Csongrád-megyében évek során át félrevezethető ugyanazon csaló által. Példáért nem kell a messze multba fáradni, ott volt Sima és a szentesiek. De nem utolsó a P.-Péteriek sorsa sem, itt is Sima szerepelt.

Hát ezen nem segíthetünk, ez a népünk oly sajátsága, melyből kivetkőztetni nem lehet, mert ki tehet arról, hogy a mi népünk mindenkinek hisz, mivel mindenkit becsületesnek tart, s még akkor is hallgat szavaira s tisztelettel bokron követi, mikor már az illető a gazemberek zászlóvivőjévé szegődött.

No de hagyjuk ezt, s térjünk vissza az október 2-ik napjára.

Sokan megdöbbenek, s megbotránkoztak azon, hogy Mindszent, de különösen Szegvár legjobb gazdáit kelle ott látni Mezőfi táborában.

Vajjon miben leli ez magyarázatot? Nem másban, mint abban, hogy embereink komolyan nem tudnak, de nem is akarnak gondolkodni, egy pár divatos jelszó elég, hogy sehonnai embereknek csatlósáivá szegődjenek.

De még is van egy vigasztaló az október 2-iki választásban, s ez az, hogy nem mind szocialisták azok, kik Mezőfire szavaztak. T. i. a dolog úgy áll, hogy a midőn nyilvánvaló lett a Vázsonyi és Mülek-párt bukása, akkor ezen választók tetemes része, azon hitben, hogy Mezőfi van előnyben, leszavaztak a szocialista jelöltre.

P . . .

Kisiparunk mai helyzete.

A lapok hasábjait irtak és irnak még egyre az iparpártolásról, mindenki elmondja: mint helyesebb, hogy jobb, mily irányban célszerűbb ezen nagyszabású mozgalmat oda fejleszteni, hogy számbajöhető eredményeket lássunk. Mindenki beszél, ír, tárgyal, vitatkozik, mindenki elmondja a maga nézetét és mindenki úgy cselekszik, ahogy nem irt, nem beszélt, nem tárgyal és nem vitatkozott.

Ha az iparpártolásról akarunk szólni, elsősorban és mindenekfelett a kisipart kell támogatnunk, még pedig főleg a fogyasztónak.

A magyar fogyasztó közönségnek kell fölkeresni a magyar kisiparost és közvetlenül nála kell beszereznie a szükségletét.

A kisiparos — meglehetünk győződve — oda fog törekedni, mindenképp iparkodni fog, hogy kielégítse és megtartsa a vevőt.

Annak a sok kaszinónak, társas és olvasó körnek, együletnek stb.-nek kell egy vidéki városban, községben, kell egyhangulag elhatározni, hogy a kisipart teljes erejéből merő hazafiságból támogatni fogja.

Nagy, tevékeny, erős agitációt kéne kifejteni a hazafias és humánus együletnek, hogy tagjaik kizárólag a magyar ipart karolják fel.

Bizony nem ártana egy kevés honi iparpártolás, (de nem a papiron) mert bezzeg szomorú világot élünk. Mindenütt kétségbeesés, kesergés, jajgatás. Egyik halandó a másik szájából ragadja ugyszólván a falatot, hogy az éhhalál martalékává ne essék. E kenyérharcz iránti óriási küzdelemben ezer és ezer becsületes munkáskezet veszít el a társadalom, a haza.

Magyarországon körülbelül 700 ezer kisiparos van; ezek közül mintegy 600 ezer, vagyis 90% küzd a megélhetéssel. E számadatokból világosan kitűnik, hogy iparunk képtelen ily viszonyok mellett lábra állani.

Igy pártoljuk tehát kisiparosainkat? Új gyárat akarunk létesíteni, mikor még kisiparosainkat sem tudjuk, vagy nem akarjuk kielégíteni, támogatni. Hát az iparpártolás, hogy a társadalom javarésze és egyes hazai gyárosok szükségleteiket még mindig auszt-

riai kisiparosoktól szerzik be, a mi évenként átlag 30 millió korona összeget tesz ki? Ugyan hány magyar kisiparosnak adna kenyeret e 30 millió korona, a mi külföldre vándorol?!

De hát ki is törödnék a kisiparossal? Szorult helyzetében hogyha hitelhez jusson, az ritka dolog. Ha jut is, ez még csak tetőzi szorult helyzetét, mert legtöbbszörre a váltóját aláírókkal szemben kötelezettséget vállal. A zsirálóit busásan meg kell fizetni, Hja kérem ma feszült pénzügyi viszonyok uralkodnak.

Szó ami szó, kisiparosainkat illeti meg a jól megérdemelt valódi támogatás, őket kell kellőleg felkarolnunk. A közönséggel kell csak alaposan megismertetni honi ipartermékeinket, velők elismertetni, hogy minőségükre, kivitelre és arra nézve, megállják a helyet a külföldi mellett, s nem egy esetben fölül is mulják természetesen ha kizárólag és igaz hazafisággal pártoljuk kisiparosainkat.

A fogyasztó közönségnek, hogy tisztán elöitélet, majmolás, részvétlenség, nem törődömség, a hazai ipar elhanyagolása, mellőzése.

Az tény, hogy egy némely iparágak még nem honosultak meg hazánkban, vagy nem tudtak megfelelő módon kifejlődni, de a mi még most nincs, vagy a kezdet stádiumában van, az idővel meg is nőhet.

Addig is be kell értnünk azzal, a mink van. Tökéletesíteni kell a már meglevő iparágakat és a meg nem levőket meghonosítani, átplántálni hazánkba.

A kisiparost rendelés alkalmával a közönség lássa el tanácsosul, világosítsa fel; érdeklődjék, lelkesüljön a honi iparért. Csak így erősödhetik meg nálunk az ipar, a minek érdekében most teljes odaadással, szívós kitartással, nemes ambícióval dolgoznak, még egyelőre beszéddel, tollal.

Az egész ország egyetértőleg munkálkodjék közre e hatalmas mozgalom sikeres eredményének elérésén.

Tettel kell mutatnunk, hogy igenis komolyak voltak törekvéseink, hazafiasak voltak szándékaink.

A kisiparosainkat támogassuk előbbben, hogy aztán izmos, vagy versenyképes iparrá fejlesszük, még cse-nevész, vérszegény iparunkat.

VEGYESEK.

— **Közgyűlés.** Mindszent község képviselőtestülete folyó hó 10-én tartotta október havi rendes közgyűlését, melyen figyelmet érdemlő tárgy a magy. kir. postaigazgatóság átirata volt, melyben értesíti a községet, hogy a délután 5 órakor Vásárhely felől érkező levelek és hírlapok ugyanazon napon kézbesítettnek fognak. A Szentés felől érkező postaküldemények azonban csak másnap reggel kézbesítettnek. Ezen új rendszabály már életbe is lépett.

— **Öngyilkosság.** Bodnár Ferencz lakostársunkat ismét súlyos csapás érte. Leánya, özv. Lőrincz Istvánné, kinek férje múlt évben halt el, szerda hajnalban ismeretlen okból a szoba gerendájára felakasztotta magát. A szerencsétlen véget ért asszonyt öt kiskorú gyermeke siratja. Temetése folyó hó 10-én ment végbe nagy részvét mellett.

— **Athelyezés.** Székely Imre pályafelügyelőt községünkben Máslak-Remetére helyezték át. A pályafelügyelő ur új állomáshelyét már el is foglalta.

— **Új tanítók.** Mindszent község képviselő-testülete f. hó 10-én tartott közgyűlésén elhatározta, hogy feliratot intéz a kir. tanfelügyelőséghez, hogy a mindszenti állami elemi iskolához 2 tanerő kinevezését a miniszterium által eszközöltesse. Ha a kinevezések megtörténnek, az V. ik osztály is felállíttatik.

— **A mindszenti országos vásár** f. hó 26-án és 27-én fog megtartatni.

— **Haladás.** Hogy községünk napról-napra halad, mi sem bizonyítja jobban,

mint új, eddig még községünkben nem lévő iparosok letelepedése. A napokban váltott ki iparjogot Fischer Vilmos czukrász, ki néhány hét óta már meg is kezdte működését. A község meg is van elégedve az új czukrász munkájával.

— **Tanítók gyűlése.** A csongrádvármegyei tanító-egyesület tagjai, mintegy 400-an, tegnap gyűltek össze Szegeden két napig tartó nagygyűlésükre. A gyűlésen a mindszenti tantestület tagjai is részt vesznek.

— **A szentesi és csongrádi választások eredménye.** Szentesen folyó hó 6-án ment végbe a képviselő választás, mely azonban eredménytelenül végződött. Szentesen ugyanis 4 jelölt lévén, abszolút többséget egyik sem nyert s így pótválasztás lesz és pedig Molnár Jenő eddigi képviselő és Tasnádi Antal szentesi ügyvéd között. A pótválasztást a központi választmány 27 ikére tüzte ki, ezen határozatot azonban több oldalról megfélebbezték. — **Csongrádon** f. hó 10-én ment végbe a választási harc. Két jelölt állott szemben egymással. Hegyi Antal plébános függetlenségi néppárti programmal és Baross János szabadelvű. A választás Baross János győzelmével végződött, ki 29 szótöbbséggel választatott meg Csongrád város képviselőjévé.

— **Fáraó utódok bajban.** A széles körökben elterjedt Kolompár-dinasztia 4 tagja nagy bajba került. Addig kötötték el a lovakat Szeged és vármegyénk határában, míg végre őket kötötték meg a csendörök. Tíz ló terheli a lelkiismeretüket, a mi tisztességes teher bárhol másutt is, nem csupán a lelkiismereten. A mulatságos jelenetek egész sorozatát játszották

le a füstös lóköttök a szegedi törvényszék előtt, a melynek megadták a császári jelleget. Marton alügyészt negyságos főtörvényszéknek titulálták, mellékesen mind a négyen egyszerre beszéltek és egymást kapocsiálták, hogy a másik hallgasson. Hogy melyiküknek mi a keresztnéve: ezt nem tudták megmondani, mivelhogy náluk is termőtalajra hullt az a régi praktikus cigányszokás, mely minden faluban új keresztapót keres és külön tartja — akár tiszter is — keresztvizre az újszülöttet. A törvényszék mind a négy vádlottat egyenként 2-2 évi fegyházra ítélte el, a mibe belenyugodtak, mondván, hogy odabent nincs olyan hideg, mint kint a ponyvasátor alatt és dolgozni is csak keveset kell.

— **Görgei Arthur egy levele.** A kolozsvári országos történelmi ereklyemúzeum birtokában van vagy 30 láda életrajz és kézirat; ezek között nevezetes az a kézirat-gyűjtemény, melyet gróf Bethlen András volt földművelésügyi miniszter ajándékozott 1886-ban az ereklye-múzeumnak. A szabadságharcban résztvett két Bethlen — Gergely honvédezedes és Ferencz vadászvezredparancsnok — iratai ezek a részint hivatalos, részint magánjellegűek; a gyűjteményben ezenkívül érdekes levél foglaltatik Görgeytől és külföldi tekintélyes egyénektől. Most, hogy az egész gyűjtemény rendezés alatt van, a rendezés során kézbe akadt a Bethlen-csoportban Görgei Arthur-nak egy érdekes levele. A levél, melyet a tábornok két nappal a fegyverletétel előtt küldött az orosz táborba, német nyelven van írva s magyar fordításban következőleg szól:

U t l e v é l .

Gróf Bethlen Gergely ezredes ur részére, ki gróf Esterházy István és Schindég Kálmán kíséretében, mint parlamentair

TÁRCZA.

Egy szerencsétlen újév estéje.

Irtá: Humay Nándor.

Újév éjszakáján éjfélkor egy öreg ember állt ablakánál. Kétségbeeséstől szorongó pillantásokkal nézett fel a beláthatatlan, örökké nyiló égre és le a csendes, tiszta fehér földre, hol most senkisémet volt oly elhagyatott és örömtelen, mint ő. Birja közel állt hozzá; az öregségnek hava és nem az ifjúságnak zöld leple által takarva. Az egész élet gazdaságából nem hozott egyebet a tévedéseknél, a bűnöknel és betegségeknél, egy feldult testet, egy sivár lelket, a keblét méreggel és az öregséget bánattal telve. Szép ifjúsága ma mint kísértet vándorolt körülötte és ismét azon verőfényes nap reggele felé huzogatta, melyen édes atyja először az élet válasz útjára állítva, mondá: jobbról ez az út az ész verőfényes pályáján messzi, csendes és boldog országba vezet és amely ut balra vissz, az a bűnök, vakondok menetén egy sötét barlangba vezet, melynek faláról méreg csepeg, mely sziszegő kigyókkal van tele s melyben tikkasztó gőz van — Ach a kigyók keblén csüngnek, a méreg cseppek nyelvére hullnak és ő mégis tudta hol volt. Esz nélkül, kimondhatatlan bánattal kiáltott fel az égre: „Add ismét vissza ifjúságom! Oh atyám állíts ismét a választóra, hogy más lehessen!“

Azonban az atyja és ifjúsága már rég

elenyészett. Bolygó tüzeket látott mocsarakon táncolni és a melyek a temetőben kialudtak: ő. „Ezek az én dőre napjaim!“ mondá, Majd az égből csillagot látott le-hulni s a földre érve szétfolyt: „Ez én vagyok“ mondá vérző szívvél s a bánat kigyó fogai tovább ásták magukat sebében. Lobogó képzelme, mint alvajárót tünteté őt fel, ki nesztelenül jár a háztetőn és a szélmalom fenyegetve emelte fel karját, hogy agyoncsapja, s az üres halottasházban egy visszamaradt kísértet lassanként az ő alakját vevé fel.

Mint távoli templomének vegyült hirtelen lelki harczába a toronyból lehangzó újévi zene. Kedélye lecsillapult, körüljáratá tekintetét a szemhatáron. Vissza idézé emlékébe ifjúkori pajtásait, kik szerencsésebbek és jobbak, mint ő. A földön tanítók, gyermekekkel megáldott emberek voltak.

„Oh! Ha én akartam volna, valamint ti, úgy én is száraz szemmel köny nélkül szenderegnettem volna át az éjet. — Oh drága szüleim én is szerencsés lennék, ha a ti újévi kívánataitokat és tanítástokat megfogadtam volna!“

Ifjúkorára való lázas visszaemlékezése között úgy rémlett neki, mintha a halottas házban az ő alakjában a kísértet föl kelt volna; végre az újév éjjeli babona, mely telve van kísértetekkel és eseményekkel, szállta meg s szemfényvesztéssel állt elébe önmagának életerős, szép, ifjú virágzó alakja. Tovább nem nézhette; el-takarta arcát, ezer forró könnycsepp hullott szeméből a hóra; vigasztalhatatlanul

és eszméletlenül sóhajtozott még gyengén: „Jer el ismét ifjúságom, jer el ismét! . . .“

És a kért ifjúság eljött, mert ez csak újév éjjeli borzasztó álma volt; hisz ő még egy ifju volt. Csak a tévedezés nem volt álom. Megköszönte Istennek, hogy a bűnnek e szennyes útjáról visszatérítette őt arra az utra, mely az ész verőfényes pályáján egy messze, csendes, csendes és boldog országba vezet.

Térj vissza te is ifju olvasóm, ha tév-ton haladsz! Ez a rettenetes álom majdan birád lessz, mert ha elhibázod ifjúságot s könnyelműen engeded elröppenni, úgy majdan jajgatva hívhatod, nem fog többé visszatérni.

Az új otthonban.

Romantikus hajlamaimnak tudható be, hogy a Liliom-utczában béreltem szobát. Itt fölhalálni véltem ama csendet és nyugodalmat, a mi után sóvárogtam. Tévedtem. Már a harmadik este azon tudattal hunytam le szememet, hogyha továbbra is itt maradok, úgy lassan, de biztosan megsiketülök. Sem magamat, sem a csendet nem találtam fel új otthonomban.

A házigazdám minden áldott nap az étazser csecebecsét és a gorombaságok tömkelegét hajította neje fejéhez. A házi-asszonynak is helyén volt a keze és a nyelve, a miből olyan skandalum keletkezett, hogy elátkoztam születésemnek óráját. Ha a férj darva volt feleségével, az

(békekövet) az alólirt megbizásból az orosz oszárri táborba küldetett, hogy ott gróf Rüdiger tábornoknak egy nepon sürgös iratot kézbesítsen és rá választ hozzon.

Kérem az orosz oszárri előrsöket, hogy parlamentairjeimet szabadon boosásák és hogy visszajövetelük is a magyar táborig biztosítsassék.

Ó Arad, 1849. aug. 11. esti 9 óra.

(Korlátlan magyar cimeres pecsét ezen Görgei Arthur körirattal:) Közép-magyar tábornok. ponti táborokari iroda.

A pecsét teljesen ép.

A hátapon az orosz alezredes következő (szintén német nyelvű) válasza olvasható:

Az iratot átvettem és gróf Rüdigernek megbizásából ezennel visszaküldöm Görgei tábornok urnak.

Ale z r e d e s.

olvashatatlan muszka aláírás.

E levélben Görgei tábornok a fegyverletételre vonatkozó részleteket közölte gróf Rüdiger tábornokkal.

Közgazdaság.

Egy régi rosz szokás ellen.

Nálunk az egész Alföldön ősi szokás, hogy a tenyésztő gazda a növendék-szarvasmarháinak mindenkor törzsére sütteti a bélyeget. Maradandó és feltűnő a bélyegezés ezen módja. Régente, azokban az időkben, midőn a bőripar hevében volt az állati bőröknek, beválhatott az ősi gyakorlat. Ma már azonban minden ipari termelés jövedelmezősége azon fordul meg, hogy az általa használt nyersanyag minden legkisebb részét feldolgozni és ipari terméként értékesíteni tudja.

A szarvasmarhák mostan szokásos bélyegezése nemhogy utat nyitott a föltéte-

leknek, sőt a bőrnek épen az a része veszt jelentékenyen értékéből, mely az ipari feldolgozásra és értékesítésre a legalakalmasab. Annálfogva, miután az állat törzsén illetve czombján való besütés egészen bevett szokás, elképzelhető veszteség, melyet a tenyésztő közönség a régi gyakorlathoz való ragaszkodása miatt szenved.

Ennek ellenében a földmivelésügyi miniszter, kinek mindenre kiterjedő felügyelmezt ez a visszásság sem kerülhet el, már régebben figyelmeztette a tenyésztő közönséget, hogy lemondván a régi gyakorlatról oly eljárást alkalmazzon, mely mellett a tenyésztő elérheti a bélyegezés tulajdonképeni célját, de egyuttal elejét vevzi az értékesökkenésnek, melyet már akkor meg kell érezni, midőn szarvasmarháját eladja. A körültekintő kereskerkedő mindig számbeveszi a vásárolt jószág ily hátrányait.

Hogy a tenyésztők ősi eljárása kárára és hátrányára van az ipari feldolgozásnak, eléggé mutatja több iparkamarának és bórgyárosnak a földmivelésügyi miniszterhez intézett felterjesztése. Ebben elpanaszolják, hogy a közvágóhidakról kikerült marhabőrök a rosz lefejtés, sok bemetszés és vakmetszés következtében ugy értéktelenednek, hogy ezen bőröket ki kell zárni oly célokra való feldolgozásból, melyekre minőségüknél fogva máskülönb teljese alkalmasok volnának. Ennek az oka pedig az, hogy a marhákat a tenyésztők még mindig süttővassal és combjukon bélyegeztetik meg, minek folytán a bőröket épen a leghasználhatóbb helyeken alaposan megrottják.

Fölhivja ennélfogva a miniszter a hatóságot, hogy a bélyegsütésből eredő értékcsökkenés felől legelső sorban az érdekelt gazdaközönséget világosítsa fel és figyelmeztesse a tenyésztő gazdákat, hogy a tüzes vassal való bélyegsütést vagy teljesen mellőzzék, vagy azt ne a törzsön, hanem az állat szarván vagy annak állkapcsán alkalmazzák.

Másrészt a községi közvágóhidaknál

alkalmazott egyének és husvágók figyelmeztetendők, hogy az állati bőrök lefejtése körül minél nagyobb óvatossággal járjanak el.

A gazdaközönséghez intézett figyelmeztetés egyáltalán nem kötelező erejű. Azonban tenyésztőink a maguk jól felfogott érdekében cselekszenek, ha a tan évezredes gyakorlattal szakítva, alkalmazkodnak a modern ipari feldolgozás igényeihez.

Nyilt-tér.

(E rovat alatt kösültekért nem vállal felelősséget a szerkesztő.)

Minden jó barátainak, ismerőseimnek, és szomszédaimnak, kiket tisztelni és becsülni megtanultam, Mindszent községből történt végleges eltávozásom alkalmával az irántam tanusított jóindulatukért és szeretetükért ez uton mondok hálás köszönetet és Istenhozzádot.

Keszler Ferenoz.

Ház eladás.

Székely Imre pályafelvigyázó háza szabad kézből örök áron

eladó,

vagy haszonbérbe kiadó.

Eladási ára 1000 forint, esetleg haszonbér 1 évre 100 forint.

A lakásban van 2 padolt, 2 flaszterozott szoba, 1 fürdőszoba, 1 üveges konyha és üveges folyosó.

Bővebb felvilágosítással szolgál lapunk kiadóhivatala.

asszony hoszuja a cselédlány ellen irányult. Néhány percz alatt elmondotta, a mit lánykorában az állattanból tanult. A cseléd ha feleselt, a természetrajzi előadásait fűszerezte az ösmert konyhai szerzőmökkel. Főző kanál, palacsinta süttő, gyuródeszka stb. csak ugy röpdöstek a levegőben, mint kora tavasszal szoktak a fecskék.

Elvégre is a dobhártyám sines Bessemer-féle aczélból, hogy mindent befogadjon. Fülelem a szolgálatot, én a szobát mondtam föl.

*

Lakás nélkül bolyongtam s már-már azon a ponton volatm, hogy a nyári szezon alatt a városliget enyhet adó fái alatt valamelyik padon huzódom meg, itt bérelek ingyenes és felette kellemes lakást, de nem tettem. Attól tartottam, hogy az ügybuzgó rendörség akkor csip nyakon egy-egy éjjeli razzia alkalmával, mikor legédesebben szendergek.

A gondolatot tehát tett nem követte és estére annyi balszerencse közt és tegyük hozzá: oly sok vizsály után, bevontam új otthonomba.

Az első és második napon oly nyomasztó volt a csend, hogy szinte bántott. De azért ugráltam örömben, mert megtalálni véltem végre azt a helyet, hol igazán nyugalmat élvezhetek. Itt kétségekivül, a mit jó sokáig elmulasztott, homlokon csókol a Muza.

A harmadik nap estéjén nyolczadfél esztendeje készülő drámámon dolgoztam, mikor hirtelen pokoli láрма, ordítózás, sírás és jajgatás hallatszik a szomszéd szobából. A toll a kezemből kiesett, a tinta tartót nyilván revolvernek gondolván, megragadtam és rohantam eszeveszetten a szomszéd szobába.

Berontok a házigazdám lakosztályá-

ba, hát épületes dolgokat láttam.

A háziur neje kontyát tépdeste, ránczígálta és ordított, mint egy sakály. Az asszony körmeivel esett neki urának — fényes eredménynyel. A kisasszony a pam lagon visított különböző hangnemen.

Beléptem nem is zavarta őket. Nyilván nem vettek észre.

Végre megsokaltam a dolgot és hatalmas hangon szónokolni kezdtem:

— Uram! Asszonyom! Kisasszonyom! Tisztelt család! A csendet megszoktam, a lármát nem. Mivel az előttem lejátszódó jelenetekből azt következtetem, hogy ez nem az utolsó, itt maradnom lehetetlen. Ezennel fölmondok. Ajánlom magamat.

A háziur felém fordult, háromszor köhécselt, majd megszólalt:

— Megbocsát kedves Tornyai ur, de önnek nincs igaza. A mit nálunk látni volt szerencsése (?) az kivételes eset. Ugyanis vasárnap a „Kedélyes Családapák“ asztaltársasága, melynek szerény tagja vagyok, egy mulatságot rendez színielőadással, tombolával, világpostával és tánczszal egybekötve. Személy-jegy ára 2 kor., család-jegy 5 korona., katonák és . . . pardon, ez nem tartozik ide. Nos tehát a mulatságon színtre kerül egy ötfelvonásos dráma, melynek egyes jeleneteit láthatta maga előtt Tornyai ur. Egész héten szorgalmasan kell próbát tartanunk, hogy sikerre vezessük a drámai jelenetekben gazdag, megkapó, izgalmas részekben dus, kiváló talentumról tanuskodó darabot, a „Szerelem tébolyultjai“-t.

— Hah! — röppent ki ajkamból és földre roskadtam.

— Mi baja? — kérdé ijedten házigazdám.

— Már semmi, már jól érzem magam, oh engedje meg, hogy megszorítsam a kezét, az egész családja kezét, az egész asz-

taltársaság kezét, a kik e darabban szerepelnek. Végtelen boldog vagyok. E darabot — én irtam.

Altalános gratulálás. Kölsönös bók.

Ez éjjel szerzői sikerekről álmodován, nem aludtam. Az első kösült láttam magam tündökölni, ragyogni.

A próbák nagyszerűen folytak minden áldott este és a láрма oly jól esett szívennek, hisz egyik legsikerültebb darabomról volt szó, melylyel vagy tiszszor pályáztam ugyan és mindannyiszor visszautasították, de ez nem a dráma rosszaságának, mint az Akadémiánál és színházaknál uralkodó klikk-rendszernek tulajdonítható.

Igy pergett le hosszas és szorgalmas próbák után egy fél esztendő, anélkül, hogy a darabom színrekerült volna. Faggatásaimra az volt a válasz, hogy a szereplők még nem tudják jól szerepeiket és addig nem léphetnek a nyilvánosság elé. Kudarcot vallani nem akarnak. Belenyugodtam.

Egy esztendő után is még szorgalmasan tanulták, próbálták a szerepeket. Megsokaltam. Rájöttem arra, hogy rutul becsaptak, sohse volt szándékuk darabot előadni, koholt dolog volt az egész és azzal az ürügygyel, hogy drámát fognak színtre hozni, halasztották, leplezték a házigazdáméknál divó rendes zsörtölődéseket, czivakodásokat.

Hogy ezek után mi történt velem, azt nem merem leírni. Leikiállapotom leírásával nem merek próbálkorni.

Levontam a tanulságot, mely szeriat: akkor kezdünk okosak lenni, mikor rájövünk arra, hogy szamarak vagyunk.

Hirdetmény.

Van szerencsém a n. é. közönséget értesíteni, miszerint Mindszent községben mint

czukrász

letelepedtem.

Elvállalok e szakmába vágó sütések, u. m. lakodalmi, keresztelők és bármilyen más alkalmi sütemények és torták készítését a legolcsóbb és legfinomabb kivitelben.

Számos megrendelést kérve és magamat a n. é. közönség jóindulatába ajánlva, vagyok tisztelettel

Fischer Vilmos
czukrász.

Lakásom Farkas István
cipész ur házában.

Költők albuma

52-ik évfolyam.

Pesti Napló

Főszerkesztő: ifj. Abrányi Kornél.

Főmunkatárs: Surányi Lószef.

A Pesti Napló az utóbbi években az előfizetőinek adott értékes disz-mű ajándékok révén az egész művelt magyar társadalom elismerését vívta ki magának, az idén az eddigénél is pompásabb, gazdagabb album formájában, gyönyörű díszkötésben a **művésziesen illusztrált**

Költők albumát

szánta előfizetőinek karácsonyi ajándékul, melynek eddigi kiadása a Wodianer F. és fiai cégénél **ötvenhat** koronát kerül, a **Pesti Napló** még bővített tartalommal új, kvártkiadásban

teljesen ingyen

karácsonyi ajándékul adja minden előfizetőjének. — Megkaphatja a disz-művet díjtalanul **minden újonnan belépő előfizető** is, aki karácsonyig megszaki-tás nélkül — akár ha-vonkint is — előfizet a **Pesti Naplóra**.

Azok az új előfizetők, akik a **Pesti Napló** félévi előfizetési díját (14 koronát) egyszerre beküldik, az illusztrált diszes **HYMFY-ALBUMOT**, míg a készlet tart, forduló postával megkaphatják, de ezek csakis **újabb** 6 havi előfizetés után tarthatnak igényt a **Költők albumára**.

Hirdetések

Jutányos áron vétetnek fel.

Szüret Mágocson.

A Károlyi Imre gróf mágocsi uradalmában a szüret megkezdődött és kitűnő jó must hektoliterje, kisebb, vagy nagyobb mennyiségben 24 koronáért kapható.

Akiknek vevő szándékuk van, forduljanak ez iránt **a mágocsi jószág-felügyelőséghez**.

Hevesy István szegvári lakos, volt községi pénztárnoknál Mautner-féle

szamócza-palánta

kapható. Darabja 2 kr.

Egy

jól irni és olvasni tudó

f i u

a helybeli könyvnyomdában tanoncznak felvétetik.

WEISZ I.

KÖNYVNYOMDÁJA

Mindszentben.

Levélpapírok és borítékok

cégnyomattal

körlevelek, részvények

és

értékpapírok,

kis- és nagy plakátok

esketési és vigalmi

MEGHIVÓK

gyászlapok

hivatalos táblázatok

stb. stb.

jutányos áron készítettnek.

Könyv-

és

papirkereskedés.

KÖNYVEK

irodaiszerek

dobozos

levélpapírok

diszes

képes levelező-lapok

jutányosan

kaphatók.